

- TURNBULL, P. en D. WILSON (1989), "Developing and Protecting Profitable Customer Relationships", *Industrial Marketing Management*, 18 (August), blz. 233-238.
- VANDERMERWE, S., W. MATTHEWS en J. RADA (1989), "European Manufacturers Shape Up for Services", *The Journal of Business Strategy*, (November-December), blz. 42-46.
- VAN WEELE, A., (1985), "Gevolgen van Just-In-Time inkoop voor industriële marketing", *Tijdschrift voor Marketing*, (April), blz. 2-9.
- WAALEWIJN, P. en J. EDERVEEN (1988), "Relatie tussen marketing en Just-in-Time", *Tijdschrift voor Marketing*, (Maart), blz. 25-26.
- WAALEWIJN, P., J. VAN HESPEL en A. VISSER (1988), "Professioneel Inkopend Nederland: nu en straks. Samenvatting van praktijkstudies", *Bedrijfskunde*, 60 (1), blz. 81-87.
- WAGNER, W. (1987), "Customer Service in Industrial Marketing: Hedge Against Competition", *European Journal of Marketing*, 21 (7), blz. 7-17.
- WEBSTER, F. (1979), *Industrial Marketing Strategy*, New York, John Wiley.
- WESTBROOK, R. (1988), "Time to Forget Just-in-Time? Observations on a Visit to Japan", *International Journal of Operations and Production Management*, 8 (4), blz. 5-21.
- WISSEMA, J.G., L. EUSER en A.W. WISSEMA-KLOK (1989), *Inkoopmanagement: drie strategieën*, Deventer, Kluwer.

Abstract

Organizational Buying Behaviour and Industrial Marketing: New Tendencies

This review article addresses the most important evolutions in organizational buying behaviour and industrial marketing. Buying behaviour evolved from a fighting model towards a cooperative approach. In industrial marketing a similar evolution is perceived: from the so-called conventional marketing to relationship marketing. The authors draw implications for both managers and academics.

KATERN

Consolidatie

Ten geleide

Op 27 maart 1990 verschenen in het *Belgisch Staatsblad* de drie lang verwachte Koninklijke Besluiten die zorgen voor de implementatie van de Zevende EEG-Richtlijn m.b.t. het opstellen van een geconsolideerde jaarrekening in de Belgische wetgeving. Tot nu toe waren de Belgische ondernemingen alleen maar verplicht om een jaarrekening op te stellen per juridisch afzonderlijke entiteit. Dikwijls echter vormen een aantal juridisch afzonderlijke ondernemingen één economische groep. Sinds geruime tijd gaan er dan ook stemmen op om naast de enkelvoudige jaarrekeningen ook een geconsolideerde jaarrekening ter beschikking te stellen van externe belanghebbenden, die een beeld geeft van bezittingen, schulden, verplichtingen en het resultaat van de groep als één geheel. Vermits een deel van het Belgische bedrijfsleven in de nabije toekomst verplicht een geconsolideerde jaarrekening zal moeten opstellen, leek het ons interessant om de lezer via drie teksten te laten kennismaken met diverse aspecten van deze problematiek.

Onze eerste auteur, *Karel Van Hulle*, is werkzaam op de EEG en heeft het ontstaan en de ontwikkeling van de Zevende Richtlijn van nabij meegemaakt. Hij besteedt in zijn tekst dan ook aandacht aan de wijze waarop de Belgische wetgever deze EEG-opdracht heeft verwerkt. Hierbij formuleert hij meteen ook een aantal kritische bedenkingen inzake de conformiteit met de Richtlijn. Zo plaatst hij vraagtekens bij de wijze waarop de begrippen *getrouw beeld* en *consolidatiekring* met elkaar worden verbonden. Ook wijst hij op het feit dat meer uitsluitingen van dochterondernemingen werden opgenomen dan bepaald is in de Richtlijn. Ten slotte signaleert hij het gevaar van de incorporatie van sommige uitzonderingsmogelijkheden in de teksten zelf. Als alternatief stelt de auteur voor om in dit verband meer ruimte te laten aan de Commissie voor Boekhoudkundige Normen.

Wat het fiscale aspect betreft betreurt de auteur dat, niet meer dan nu het geval is, de distorsies op dit vlak werden weggewerkt en hij spreekt de hoop uit dat de ondernemingen zelf een einde aan de fiscale kleuring zullen maken. Inderdaad zullen ook na de door België gemaakte keuze uit de opties van de Richtlijn, nog optiemogelijkheden overblijven voor de ondernemingen.

Tot slot dienen we er nog op te wijzen dat Karel Van Hulle zich heeft gebaseerd op de ontwerp-tekst van het Koninklijk Besluit. In het definitieve KB werden een aantal vrijstellingen voor consolidatie terugschroefd. De meeste van zijn opmerkingen blijven echter ook geldig voor de definitieve tekst van het KB.

Een meer specifiek thema wordt behandeld door *Jos Blommaert en Tjeu Blommaert*. Zij bespreken de mogelijkheden voor het uitschakelen en invoegen van intercompany-resultaten en de invloed van de gemaakte keuze op de samenstelling en omvang van het geconsolideerde vermogen en resultaat. Zoals u kunt merken wordt de bespreking niet beperkt tot het gebruikelijke elimineren – voor definitieve realisatie vanuit groepsstandpunt – maar tevens wordt het minder bekende “invoegen” – na realisatie vanuit groepsstandpunt in een latere periode – behandeld. Deze originele aanpak kenmerkt de auteurs trouwens niet alleen in vroeger werk maar ook in het voorliggende artikel. Met gefundeerde argumenten bepleiten zij een alternatieve aanpak inzake eliminatie, die niet verloopt ten laste van de waardering van het betreffende actief. Het artikel zet een verdere stap inzake het logisch op elkaar laten aansluiten van theorieën, methodes en procedures inzake consolidatie.

Ten slotte zijn wij ook verheugd dat twee auteurs uit het bedrijfsleven, *Richard Befays en Jan Lafaille*, aansluitend bij de twee vorige, veeleer wetenschappelijk gerichte artikels, bereid waren om hun bevindingen en ervaringen bij Ebes inzake de opstelling van een geconsolideerde jaarrekening op papier te zetten. Dit laatste artikel is een beschrijving van de concrete consolidatieproblematiek in één bedrijf, dat sinds enige tijd reeds geconsolideerde jaarrekeningen opstelt.

Wij hopen dat hiermee in dit katern zowel de theoretische als de praktische kant van de consolidatieproblematiek is belicht, en wensen u veel leesgenot.

Ann Jorissen en Carl Reyms
Coördinatoren

Karel Van Hulle *

De aanpassing van de Belgische wetgeving aan de Zevende EEG-Richtlijn inzake de geconsolideerde jaarrekening: een overzicht

Met de aanpassing van de Belgische wetgeving aan de Zevende EEG-Richtlijn wordt een belangrijk hoofdstuk toegevoegd aan het Belgische jaarrekeningrecht. In deze bijdrage wordt een summier overzicht gegeven van de belangrijkste bepalingen uit de nieuwe wetgeving, waarbij de Zevende EEG-Richtlijn het uitgangspunt is. De aandacht wordt in het bijzonder gevestigd op de door de Belgische wetgever gekozen opties. Bij een aantal bepalingen worden vraagtekens geplaatst, met name wat hun overeenstemming met de Europese wetgeving betreft.

1. De Zevende EEG-Richtlijn

De Zevende EEG-Richtlijn werd op 13 juni 1983 door de Raad van Ministers goedgekeurd. Zij is de tweede in de reeks jaarrekeningrichtlijnen en kadert in de harmonisatie van het vennootschapsrecht. De Lid-Staten moeten uiterlijk op 1 januari 1988 hun wetgeving in overeenstemming hebben gebracht met de bepalingen van de Richtlijn (art. 49 lid 1). De inwerkingtreding van die aanpassingswetgeving kan door de Lid-Staten worden uitgesteld tot het boekjaar 1990 (art. 49 lid 2). Op dit ogenblik hebben zeven Lid-Staten hun wetgeving aan de Richtlijn aangepast. Drie Lid-Staten deden dat, zoals voorgeschreven, vóór 1 januari 1988, met name Duitsland, Frankrijk en Griekenland. De overige vier Lid-Staten deden het respectievelijk in de loop van het jaar 1988 (Luxemburg en Nederland) en in de loop van het jaar 1989 (Spanje en het Verenigd Koninkrijk).

* EG-Commissie; K.U. Leuven. Dit artikel is gebaseerd op de laatst beschikbare tekst van de ontwerp-besluiten. De meningen die in deze bijdrage worden uitgedrukt, verbinden enkel de auteur.